Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 56 (512) * miercuri 11 iulie 1956 * 4 pag. 15 bani

Visul se îndeplinește

Incă de cînd era mic, Virgil visa să devină un bun sportiv. Se întrecea la fugă cu cei de pe strada lui și aproape intotdeauna ieșea „campion" Și la școală avea numai note de 5 la educația fizică.

Iată însă ce s-a întîmplat intr-o zi. Era oră de educație fizică și făceau sărituri in lungime.

A sărit Lazea Florin: 1,35 m, Raciulescu: 1,25 m., Dumitru Gh 1,10 iar Virgil 1,05 m. Da, 1,05 m.! Bine înțeles, pe Virgil l-a supărat acest lucru. Cum, să sară el așa de puțin?

— Inteleg să sară mai mult ca mine Lazea, Raciulescu, ei sînt mai înalți, dar Dumitru, e cel mai mic din clasă — asta nu! își zise el.

— Tovarășe profesor, știți, eu nu am calculat bine pașii, lăsați-mă să mai incerc o dată.

A incerct nu o dată ci de mai multe ori, dar zadarnic: nu reușea să depășească 1,05 m.

Obosit, a pornit supărat spre casă, gîndindu-se la marea infringere pe care a suferit-o. Deodată, nu știu cum, i se păru că aude un glas:

— Nu fi mîhnit, Virgile, te ajut eu să-l ajungi pe Dumitru și chiar să-l intreci. Eu sînt voința, prietenul celor mai buni sportivi.

Din ziua aceea, Virgil nu intra în clasă inainte de-a face o încercare la groapa de sărituri, iar atunci cînd era la impas, voința era alături de el și-l incuraja.

Curînd a ajuns să sară 1,10 m., — 1,15 m., apoi 1,20. Deci așa cum prevăzuse voința, l-a ajuns pe Dumitru și l-a și intrecut. Acum Virgil face ultimile pregătiri pentru ca să treacă normele F.G.M.A. și săritura lui in lungime va fi, fără îndoială, excelentă.

Tot voința l-a ajutat pe Virgil Petrescu să devină unul dintre cei mai buni gimnaști din școală.

Echipa claselor V—VII de la Școala medie nr. 1 din Ploești, din care face parte și Virgil a ieșit în acest an prima pe oraș, iar anul trecut a ciștigat campionatul regional.

Acum Virgil își petrece vacanța la bunici. Dar nici aici nu uită de sport. Impreună cu vechii lui prieteni, Luchian Mircea și Zaharia Anton își petrece timpul la ștrand. Și nici aici Virgil nu-și va face prietenul și școala de rușine, va fi un sportiv fruntaș printre cei de vîrsta lui.

Irina RADULIAN

Știri sportive

● *Serbarea noastră de sfîrșit de an s-a desfășurat pe stadionul Vasile Roaită și s-a încheiat cu un program sportiv. Pionierele clasei a V-a, a VI-a și a VII-a au executat un frumos program de gimnastică.*

Maria DOBRIN
Casa pionierilor
Pitești

● *In tabăra de la Eforie, una din zile a fost închinată sportului. In ziua aceea între detașamentele 8 și 4 s-a disputat un meci de volei cîștigat cu scorul de 3-2 de detașamentul 4. In același timp, în sala clubului, amatorii de șah au jucat între ei, iar cei de la tenis de masă au urmărit cu atenție mingiile. Ziua sportului a plăcut tuturor copiilor din tabăra noastră.*

Constanța BOLOCAN
Instructoare de detașament

● *In fața școlii noastre avem un teren de sport. Pe el am aranjat un teren de fotbal, unul de volei și o cursă de obstacole. Anul acesta, mulți dintre noi au trecut probele pentru cucerirea insignei F.G.M.A. Tot pe terenul nostru s-a disputat un meci de fotbal între noi și echipa comună a celor din Voicești și Flătărei. Victoria a fost de partea noastră.*

Ion CRUCEANU
comuna Ștefănești-Pitești

CU MIINILE LOR

Nu departe de Vatra Dornei, la poalele Călimanului și Pietrosului se află o comună despre a căror realizări sportive veți auzi în curînd multe. Dar pînă acum, de cîte ori aveau vreo competiție sportivă, sau trebuiau să se antreneze se duceau la vecini, la cei din Broșteni. Ce-i drept, erau ei vecini buni, dar mai era cîte odată terenul ocupat, și apoi drumul...

— Așa nu mai merge, a spus într-o adunare de detașament Maxim Emilia. Să cerem Sfatului Popular un loc special, că de amenajat om avea noi grijă.

Și grijă au avut. De cum au primit terenul, au cerut sprijinul utemiștilor din sat și împreună au început lucrul. Bordei Alexandru, se ținea ca un scai de tovarășul Roșu, secretarul organizației U.T.M.

— Să facem așa, îl tot trăgea el de mînecă. Uitați-vă, eu am făcut și planul.

Și ca un adevărat „inginer", Alexandru îi arătă unde a prevăzut construirea terenului de volei, a gropii de sărituri, a obstacolelor pentru G.M.A. Ce mai, o adevărată „cetate" a sportivilor...

Și lucrul continuă... Utemiștii și pionierii laolaltă măsoară, bat țăruși, cară zgură sau nivelează terenul. Peste tot e un du-te vino, o fierbere de te-ai crede la cine știe ce șantier. Și de fapt aici e un șantier. Iar mîine..

Mîine se vor antrena pionierii și utemiștii, vor avea loc concursuri, spartachiade, jocuri. Și cine știe, poate pe acest teren se vor realiza noi recorduri.

Al. MIHU

POVESTIRE DESPRE FOTBALIȘTI

Ați auzit de echipa de pitici a „Tînărului Dinamovist"? Drept să vă spun, spre rușinea mea, eu n-o cunoșteam, pînă mai ieri, de loc. Pînă mai ieri spun, pentru că azi, să vedeți, știu multe lucruri despre ei. Atît de multe, încît pot să vă povestesc și vouă. Și asta printr-o simplă întîmplare. Am cunoscut într-o împrejurare oarecare pe portarul echipei a II-a de pitici, un băiat cu numele Numvailer Victor. Pentru Asociația Dinamo să știți însă că el nu este de loc „un băiat oarecare", ci e fratele lui Lica, juniorul de la Dinamo București, al lui Nelu și Radu de la Dinamo 6, al lui Dumitru de la Metalul-23 August, care a fost tot la Dinamo. Ce mai, după cum vedeți, o întreagă familie de fotbaliști. Și pasiunea pentru fotbal s-a transmis, pare-se, de la unul la altul, a crescut odată cu ei, pe fostele terenuri virane din Vatra Luminoasă, unde cei de mai sus puteau fi văzuți la orice „meci". Asta a fost însă odată. Acum, fiecare joacă într-o echipă „serioasă" și, cum se spune, „cu multe perspective". Dar m-am luat cu vorba și am uitat cu totul de Victor.

Vasăzică Victor este portarul echipei a II-a de pitici. El are mulți, chiar foarte mulți prieteni — unii de la Dinamo, alții de la școală. Căci Victor acum a terminat clasa a VII-a a Școlii nr. 57 mixtă. Cînd a intrat la Dinamo, unii colegi de școală au și început cu vorbele:

— Să vedeți, nici n-o să mai joace cu noi...

Dar prietenii i-au luat apărarea. Știau ei, vezi bine, cu cine au de-a face. Adevărul e că, încă la primul meci, Victor nu s-a lăsat rugat. Era în joc onoarea echipei școlii, echipa în care a jucat patru ani.

Meciul era „greu", aceasta din cauză că forțele erau egale. Adversarii, cei de la Școala nr. 48 băieți, jucau bine.

Și iată-ne în ziua meciului. Arbitrul fluieră, centrii înaintași se lansează într-un atac vijelios. Victor susține moralul echipei sale. E pretutindeni pe teren. Știe că de asta depinde în mare măsură victoria. Meciul s-a terminat cu scorul de 12—11 pentru echipa lui Victor.

De la antrenorul echipei de pitici am aflat și despre unul Pohoață Ion. Cu Pohoață a fost o istorie tare interesantă. Pohoață lăsase și școala și familia și hoinărea. Trăia din ce găsea, dormea pe unde apuca. Băieții l-au descoperit într-o zi pe un maidan. Ii plăcea fotbalul și juca bine. Atunci l-au adus la Dinamo. Acum Pohoață merge la școală, unde învață, pentru început, destul de bine. Și să știți că se poartă frumos. Poate nu peste multă vreme va fi un exemplu pentru întreaga echipă.

Acum e vacanță, băieții se joacă, se antrenează, au meciuri cîștigate și... pierdute. Asta se întîmplă doar oricui. Dar dorința de a deveni sportivi buni, poate apărători ai culorilor patriei noastre, stăruie de pe acum în inima fiecăruia.

C. ANDREI

Însemnări din R.P. Bulgaria

Am lăsat în urmă podul Prieteniei. O șerpuire a trenului lasă să se mai vadă odată, întreg, profilul de oțel al imensei construcții, amestec minunat de trăinicie și artă. Cu picioarele lui de colos înfipte ca pentru veșnicie în apele Dunării bătrîne, cu arcadele lui zvelte, cu dublele artere — una pentru trenuri, alta pentru autovehicule — podul acesta a crescut peste ape ca un simbol al legăturilor de nedesfăcut ce unesc astăzi două țări, două popoare frățești: poporul romîn și cel bulgar.

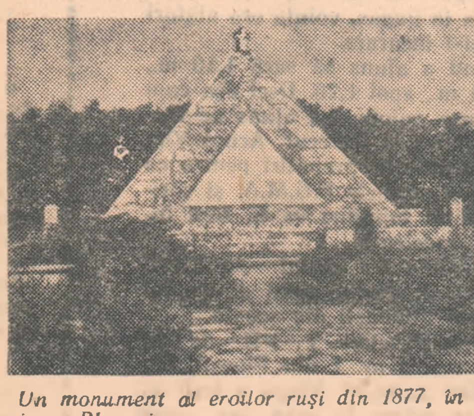
Priveliștea aceasta face să se nască discuții aprinse între călătorii din tren. Se vorbește despre construcția vechiului pod de la Cerna-Vodă. Își amintesc unii cu durere despre zecile de muncitori care mureau acolo accidentați, aproape în fiecare zi. Cineva istorisește că în ziua inaugurării podului de la Cerna-Vodă, Anghel Saligni, constructorul șef, și-a agățat sub pod un fel de leagăn în care a intrat cu toată familia lui. A pus apoi să treacă pe deasupra zece locomotive cuplate, pentru ca în cazul că podul nu va rezista, să piară și el.

Ce uriașă deosebire! Podul acesta al prieteniei a fost durat în cea mai scurtă vreme, prin strădania unită a muncitorilor romîni și bulgari, oameni liberi și mîndri azi, făurari ai acelorași zile fericite. N-a fost nevoie nici de jertfe de sînge, nici de chinuitoarea și nesigura cumpănire a unor vieți omenești agățate de un fir sub arcadele podului. Priceperea și cutezanța de oameni liberi a constructorilor i-a dus la izbîndă, fără jertfe, fără îndoieli.

...Pe pămîntul Bulgariei, trenul ne duce pufăind spre cel dintîi popas al călătoriei: Pleven.

Priveliștile sînt cît se poate de surprinzătoare. N-ai în fața ochilor decît un bot de deal și, pe neașteptate, după muchea lui răsare o căldare uriașă pe fundul căreia se răsfață în soare mănoasele și auritele holde. Apoi alt bot de deal și altă căldare cu grîne... Printre holde mișună oameni. E zi de sărbătoare, dar harnicii țărani știu ei bine că recolta n-așteaptă și au ieșit cu mic cu mare la cîmp. Sînt printre ei mulți de origină turcă. Șalvarii colorați viu, albastru sau galben, ai turcoaicelor par de departe niște fluturi smălțuiți pe întinsul lanului.

Așa, cu privirile topite în zarea nouă și plină de frumuseți, vremea trece iute și iată-ne ajunși la Pleven, —

Un monument al eroilor ruși din 1877, în apropierea Plevnei.

Plevna cea de demult. E un orășel curat, cu clădiri noi și albe. Se mai păstrează însă și cîteva case vechi, coșcovite, din care unele au trăit poate însîngerata și măreața încleștare din 1877.

Cu pîlpîirea și fiorul emoției în suflet am pornit noi să vedem mărturiile acelei încleștări. Primul loc a fost mausoleul luptătorilor romîni de la Grivița. Se află pe o înălțime, la capătul unui povîrniș nesfîrșit, care se cheamă Valea plîngerii. Pe Valea aceasta 33.000 de romîni au izbucnit năpraznic la asalt, cu pieptul gol, de zeci și zeci de ori, presărîndu-și sîngele pe iarba arsă, pînă ce reduta otomanilor a căzut.

Mausoleul e de fapt o bisericuță modestă, ridicată pe locul unde a fost atunci, în vremea luptelor, un spital de campanie. Aici au murit poate Șonțu și Valter Mărăcineanu, închizînd sub zăbrănicul pleoapelor icoana patriei și libertății pentru care se jertfeau. Pe pereții bisericuței, jur împrejur, sînt copii după tablourile de luptă ale pictorului Grigorescu, care a luptat și el aici, ca voluntar. Jos, sub planșeu, într-o criptă, se află osemintele eroilor. Am coborît și le-am văzut, muți, covîrșiți de solemnitatea clipei. Nici unul dintre noi nu va uita, niciodată. Tîmplele sparte de iatagane și plumbi ale bunicilor care se odihnesc acolo spun mai mult decît toate cărțile despre vitejia poporului nostru, despre ura lui neîmpăcată împotriva oricărui cotropitor.

...Dincolo, chiar pe fosta redută a Plevnei, se află mausoleul eroilor ruși. E înconjurat de trofee de oțel: tunurile otomane care împroșcau moarte, tăcute acum și nemișcate, aducînd slavă amintirii vitejilor lui Skobelev și Totleben[1]).

Iarba și pomii toți de pe pămîntul acesta, de la Plevna la Grivița, au crescut din sîngele înfrățit al rușilor și romînilor.

(Va urma)

Vasile MĂNUCEANU

[1]) Generali ruși care au condus în 1877 luptele împotriva turcilor.

A 35-a aniversare a victoriei revoluției populare din Mongolia

La 11 iulie 1956, oamenii muncii din Republica Populară Mongolă sărbătoresc a 35-a aniversare a victoriei revoluției populare care a dus la răsturnarea puterii imperialiștilor străini și a feudalilor reacționari.

In ziua de 11 iulie 1921 s-a format primul guvern popular mongol.

In fotografie: Monumentul lui Suhe-Bator, în piața din centrul orașului Ulan-Bator — capitala Republicii Populare Mongole.

Poemul pedagogic

Pe ecranele cinematografelor din Capitală, de cîtva timp, rulează interesantul film sovietic „Poemul pedagogic", după cartea cu același nume a lui A. S. Macarenko. Părinții și profesorii noștri cunosc opera acestui mare scriitor și pedagog. Lui i-a încredințat statul sovietic îndată după războiul civil copii orfani rămași vagabonzi. A. S. Macarenko, i-a strîns în colonia care avea mai tîrziu să poarte numele lui „Maxim Gorki" și i-a redat apoi statului sovietic ca oameni folositori, harnici, cinstiți.

. . . .

Afară zăpada s-a așternut de un stat de om grosime. E frig, și nici în casă nu-i mai bine. Intr-o încăpere dezordonată din colonie, un grup de băieți murdari joacă cărți, așteaptă să li se dea de mîncare ca să poată pleca în oraș, căci ei nu văd în colonie decît un loc unde se pot adăposti și față de care n-au nici o obligație. Plini de obrăznicie ei îi înfruntă pe educatori. Să fie lăsați în pace la bunul lor plac.

In altă încăpere Macarenko măsoară camera de la un capăt la altul. Ce-i de făcut cu oamenii ăștia fără căpătîi? Alături de el stau cele două învățătoare inimoase, gata să-l ajute, dar descurajate, înfricoșate de atitudinile coloniștilor.

„Hotărît lucru, dintr-o asemenea bandă, nu pot ieși oameni". Și totuși, trebuie găsită o metodă nouă, ceva care să-i schimbe pe tinerii aceștia. Macarenko crede în ei, crede în ceea ce are omul mai bun, crede în izbînda finală. Băieții nu vor să meargă să curețe zăpada, nu vor să meargă în pădure după lemne, nu vor să se gospodărească în nici un fel. Răbdarea lui Macarenko a ajuns la culme și atunci el îi silește să meargă în pădure la tăiat lemne. Zadurov, băiatul acesta puternic, cu fața deschisă, cu moțul bălai căzut pe frunte, este primul care se supune. Iată-i în pădure. In fruntea băieților pășește încruntat Macarenko. Acum trebuie să-i înduplece, ori de nu, nici el nu mai știe, ce trebuie făcut.

...Printre copaci se strecoară o umbră care, cu tot gerul de afară își șterge sudoarea de pe frunte. Este bunul Kalina Ivanovici, ajutorul lui Macarenko, care se temea, pur și simplu, că atrăgîndu-l în adîncul pădurii, coloniștii să nu-l omoare pe Macarenko. Dar nu, în munca unității din pădure încep să se arate primele semne de închegare a colectivului. De aici drumul este deschis, deși n-au urmat deloc zile ușoare. In colonie se fură, încă se chiulește, nu se învață. Da, dar acum colectivul vine și cere celorlalți ordine, pedepsește pe cel nesupus.

Cît de greu îi vine lui Burun să învețe, cît de greu i se pare lui Carabanov să nu fure, să nu țină parte celor care fura.

In film sînt multe momente emoționante. Deosebit este momentul cînd Carabanov este trimis să aducă bani de la oraș pentru colonie. Oare, nu va fugi cu ei? Sau momentul cînd tinerii se duc la Universitatea muncitorească. Oare, vor izbuti? Și, în sfîrșit, un alt moment deosebit: ziua cînd avem în fața noastră un colectiv puternic unit, cînd detașamentele îmbrăcate cu cămăși albe, strălucitoare, cu fanfara și steagurile roșii în frunte, pășesc cu mîndrie să ajute o altă colonie de copii vagabonzi. Colonia Gorki este acum alcătuită din oameni sovietici.

Macarenko a învins fiindcă era călăuzit de dragostea fierbinte pentru oameni, de o puternică încredere, de dorința arzătoare de a da patriei sovietice oameni adevărați.

B. CARAGIALE

Din viața albinelor

Cine nu cunoaște pe locuitorii stupului? Albinele sînt unele dintre vietățile cele mai cunoscute în Europa, despre care s-au scris numeroase lucrări. Iată rezultatele uneia din cercetările făcute despre viața albinelor.

Unul dintre cele mai interesante stadii este culesul. Au fost studiate în amănunțime organele simțurilor la culegătoare.

In ceea ce privește vederea, în special, se știe că albina este mioapă. Gustul și mirosul însă, sînt foarte dezvoltate, iar auzul îi lipsește. Albina este surdă. Cu toate acestea ea percepe vibrațiile transmise de sol.

Cum se orientează albina în căutarea florilor? Cum se reîntoarce ea la stup? Aceste lucruri multă vreme erau o enigmă. Azi e cunoscut faptul că ele se orientează cu ajutorul văzului și mirosului. Poziția soarelui față de stup, relieful și vegetația din jurul stupului se păstrează mult timp în memoria albinelor. Dar principala descoperire care a atras atenția multor oameni de știință asupra albinei, este în legătură cu mijlocul de comunicare al albinelor, descoperire făcută de von Frisch.

S-a observat de multă vreme că, după ce o albină a descoperit o sursă de hrană, de pildă, puțină apă îndulcită, această sursă este imediat vizitată de numeroase alte culegătoare, fără ca prima albină să se reîntoarcă la sursa de hrană pentru a-și conduce tovarășele ei din stup.

Cum e posibil acest lucru? După observații de peste 25 de ani, von Frisch a putut explica acest lucru. Hrana este găsită cu precizie după distanță și direcție. Dacă sursa de hrană se găsește la mai puțin de 50—100 m. de stup, exploratoarea, reintrînd în stup execută deasupra fagurilor un dans circular. La acest semnal, culegătoarele ies din stup și caută în vecinătatea imediată a stupului o sursă de hrană care să aibă același miros ca și cel al corpului exploratoarei sau asemănător cu mirosul pe care îl răspîndește nectarul depus de ea. Dacă hrana se găsește mai departe, exploratoarea transformă acest dans într-un dans mai complicat.

Acest dans a fost numit „dans în 8" după mișcările în formă de 8 pe care le face albina. Depărtarea de sursa de hrană este indicată prin ritmul dansului. Astfel pentru 150 m. albina se rotește de 40 ori pe minut, iar pe măsură ce distanța crește, ritmul scade. Ea poate indica astfel o distanță de 11 km. și la această distanță ritmul nu mai este decît de vreo cinci ture pe minut. Un fapt deosebit de interesant este că atunci cînd trebuie să sboare împotriva vîntului, sau în sus, ritmul dansului este redus. Aceasta pentru că indică timpul necesar pentru traversare sau cheltuiala de energie, nu distanța reală, care este de fapt mai mică. Studiat la diferite soiuri de albine, acest sistem de comunicare rămîne același, cu oarecare deosebiri de ritm și formă.

Cercetarea felului în care se comportă albinele lucrătoare a îngăduit să se facă mari progrese nu numai în apicultură ci și în agricultură.

O tehnică nouă numită „osmoghidarea" s-a dezvoltat în Germania și în U.R.S.S. Această tehnică face posibilă îndreptarea lucrătoarelor înspre o anumită specie de flori dînd o creștere considerabilă a cantității de polen. Deseori, în felul acesta se reușește ca recolta de fructe sau boabe la o anumită specie de plante să se dubleze.

După I. LECONTE
Directorul Institutului francez de cercetări apicole

DORINŢA CEA MAI VIE

Obişnuiţi cu veselia şi voia bună care, de multe ori se face auzită chiar şi pe străzile din jurul şcolilor, ce în zilele de vacanţă găzduiesc taberele de pionieri, am rămas oarecum miraţi de liniştea ce domnea în Şcoala de fete nr. 25 din Bucureşti.

Ca gazdă a taberei de curte nr. 1 din raionul 1 Mai, şcoala era amenajată cu tot ce trebuie: catarg, laborator, teren sportiv, şi... cîţiva duzi, care înnegresc de obicei buzele şi mîinile pionierilor. Azi însă, pomii se odihneau. In curte era linişte. Se părea că nu e zi de tabără sau că pionierii sînt plecaţi în vreo excursie.

Din curtea ce împrejmuieşte însă lotul şcolar am auzit o voce care parcă citea ceva: „La primirea pionierilor în U.T.M., recomandarea colectivului de conducere al unităţii de pionieri..." Ne-am apropiat, şi spre bucuria noastră am văzut un grup de copii ascultînd, la umbra pomilor, cuvintele tovarăşei instructoare Diaconu. Le vorbea despre condiţiile ce trebuie să le îndeplinească pionierii pentru a intra în U.T.M. Ziarul în care apăruse noul Statut U.T.M., aprobat de curînd de către cel de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, o ajuta pe instructoare în discuţia ce o începuse cu cîţiva pionieri.

Despre Congres, pionierii taberei de curte nr. 1 au mai citit şi pînă acum. Din „Scînteia pionierului" sau din povestirile tovarăşilor instructori, ei au aflat, zi de zi, despre lucrările Congresului.

Stanbulean Alexandra, Fîrşirotu Steliana şi alte pioniere care au trecut acum în clasa a VII-a, şi care nu peste mult timp vor împlini 14 ani, doresc din toată inima să devină utemiste. Aşa că ele, în loc să meargă cu ceilalţi pionieri în excursie la Băneasa, au rămas la tabără. Ce vreţi, au socotit ele că această zi trebuie s-o închine noului Statut U.T.M.

Seara, cînd excursioniştii se vor înapoia în tabără, întîmplările zilei vor fi povestite desigur cu multă însufleţire. Iar Fîrşirotu Steliana şi colegele ei din fotografie, le vor vorbi despre cele discutate cu instructoarea lor despre dorinţa lor cea mai vie, dorinţa de a fi utemiste.

D. FARISEU

In tabăra noastră

In satul nostru s-a deschis o tabără de curte. Activitatea în tabără e bogată. Celor mai mulţi dintre noi le place sportul. De aceea ne-am şi apucat să amenajăm în faţa taberei un teren de volei şi fotbal.

Intr-una din zile, am trecut şi pe la lotul experimental al şcolii. Am trecut nu ca să privim, ci ca să prăşim porumbul.

Noi dorim ca vacanţa s-o petrecem cît mai plăcut, de aceea ne străduim s-o organizăm cît mai bine.

Ioan IVAŞCU
com. Sînicolaul Mic
reg. Timişoara

Zi de veselie...

Sunetele trompetei anunţă deschiderea taberei. E o clipă de bucurie pentru noi toţi, fiindcă tabăra ne îngăduie să petrecem minunate zile de vacanţă. Pentru început, noi am prezentat un frumos program artistic. Am cîntat, am dansat, am recitat poezii. Bercovici Beatrice, tînăra poetă a unităţii noastre a recitat o poezie a ei: „Vreau să fiu pionier". Ziua am încheiat-o cu o reuniune. Fără îndoială că vacanţa ne va oferi multe, multe suprize frumoase.

David EFROIM
Botoşani, tabăra de curte nr. 2

Cîte ceva de pe la noi

Vreţi să ştiţi unde ne petrecem vacanţa? In tabăra de curte şi vă asigurăm că ne-o petrecem foarte bine. Avem patru cercuri: sportiv, literar, mîini îndemînatice şi cercul tinerilor naturalişti. Fiecare dintre noi activează unde-i place. Acum tinerii naturalişti sînt în toiul muncii. Livada dă roade bogate, cu grădina de flori ne mîndrim, iar pe lotul experimental am făcut multe experienţe. In unele zile mergem la adunat fier vechi şi în curînd vom merge la strîns spice.

Despre ce vom mai face, vă vom spune cu alt prilej:

Filofte MOCANU
com Ulmu — regiunea Galaţi

CLUBUL TINERILOR TURIŞTI — VARA 1956

Prima însemnare din excursie

Dragă redacţie,

Iţi trimit prima însemnare din excursia pe care am făcut-o. De multe ori ne-am jucat pe malul Siretului, am făcut baie, dar de data aceasta ne-am pus în gînd să facem o excursie de cercetare: să măsurăm lăţimea rîului, să cunoaştem plantele şi animalele de prin împrejurimi. Şi aşa am făcut. Fiecare a venit seara acasă cu plante pentru ierbar, insecte pentru insectar, şi cîte un braţ mare de plante medicinale. Vă trimitem şi cîteva din primele noastre desene din excursii. Jurnalul nostru mai are alte însemnări şi desene pe care vrem să le trimitem data viitoare.

Ce mi-a plăcut mie mai mult, (mi s-a părut chiar imposibil la început) este să măsori lăţimea unui rîu fără să treci pe malul celălalt. Şi noi am făcut asta. Dar ştiţi cum? Eu nu vă spun totul, doar numai cheia problemei. Da; într-adevăr este o problemă cu două triunghiuri.

Noi am mai făcut un lucru interesant. Pe dealuri sînt multe rîpi. Am cercetat cu atenţie diferitele straturi de pămînt şi astfel ne-am putut da mai bine seama de ce este nevoie ca pe aceste rîpi să se planteze păduri de protecţie. Iar la această treabă ne-am hotărît să ajutăm şi noi.

Ne bucurăm de începutul pe care l-am făcut şi în curînd veţi avea veşti din următoarele noastre excursii.

Ionel NASTA
Şcoala de 7 ani-Lespezi raionul Paşcani
regiunea Iaşi

Dragă „Scînteia pionierului"

După o călătorie foarte plăcută cu trenul am ajuns în gara Oraşului Stalin, unde am fost întîmpinaţi cu flori de către elevii şcolii de construcţii din acest oraş. De aci, autobuze la fel de frumoase ca cele de la noi din Bucureşti, ne-au transportat la tabăra Zizin. Şi aci, am fost întîmpinaţi de un detaşament de pionieri ai şcolii maghiare. Ceea ce m-a impresionat pe mine mult în primul moment, a fost aspectul pitoresc al acestei tabere, aşezată într-un splendid parc de brazi şi molifţi seculari, străbătut de un braţ al rîului Zizin.

Impreună cu mine se bucură şi Adam Neli, Romanov Marina, Dumitrescu Elena şi alte pioniere şi pionieri din detaşamentul şcolii noastre.

Mihaela TELL
Tabăra Zizin
cl. a IV-a — Şcoala mixtă nr. 171
Bucureşti

Planuri DE VIITOR

Numele lui Istrătescu Aurel este cunoscut în întreaga şcoală. Doar nu degeaba a ieşit printre cei dintîi la sfîrşitul examenelor.

Cu toate că nu-i decît în anul I al Şcolii Profesionale Metalurgice nr. 1 din Oraşul Stalin, nici la practică nu-i mai prejos.

Incă din şcoala elementară îl atrăgeau maşinile-unelte. Voia să le cunoască şi să le stăpînească. După-amiezile le petrecea în tovărăşia lui Poly, proaspăt absolvent al unei şcoli profesionale. De la el a învăţat cum să mînuiască pila pentru a da formele cele mai felurite unei piese, să repare broaştele uşilor însfîrşit, o mulţime de lucruri interesante.

...Cînd a fost repartizat să înveţe ajustajul, Aurel se simţea foarte fericit.

— Voi învăţa să repar singur broaştele, spuse el amintindu-şi de zilele petrecute împreună cu Poly.

Imbinînd teoria cu practica, a ajuns curînd să lucreze singur piese din ce în ce mai complicate. In atelierul şcolii a lucrat un bomfaier de toată frumuseţea. Acum a fost „avansat": lucrează în fabrică.

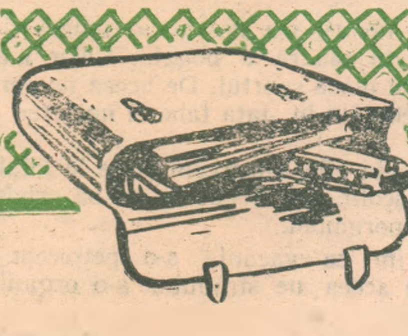
Aici lucrările sînt grele. Se cere atenţie şi îndemînare; cum ai luat cu o zecime de mm. mai mult din material, ai şi stricat piesa.

Cu fiecare matriţă pe care o asamblează, se simte şi mai fericit fiindcă visul lui a fost îndeplinit.

Peste doi ani va absolvi această şcoală şi va păşi pragul unui atelier al unei fabrici sau uzine.

Şi acum să vă spun un „secret": Aurel vrea ca în toamna acestui an să urmeze cursurile serale ale şcolii medii, iar mai tîrziu la facultate, să devină inginer mecanic.

E. DOBRESCU

Mărunța cu schimbătoare

— de Nicuță Tănase —

(Continuare din nr. trecut)

I-a dat mama un pachet cu sare de lămiie O să-l vedem înapoi de la ea la paștele cailor... Aleluia! Mama îi dă de pomană ca la o miloagă. Barem de n-ar avea bani! Da' are. Are, că și bărbatu-său și ea sînt în servici. Ba mai are și o fată — și aia cu leafă. Trei lefuri în casă.. S-a învățat așa, să ceară.

— Madam Constantin, știi, bărbatul ți-e în colț, la bufet, cu Sterică. Iar o să vină beat

— Nu se îmbată el.

— Era puțin cu chef.

D-aia a venit, să spună că l-a văzut pe tata la circiumă... Ce face ea acum, seara, cu sarea de lămiie?

A dat dumnezeu și a plecat coana Victorina

— Ce rușine, Dinule! Au început să vorbească vecinii.

Plinge mama. Ce să fac? Invățați-mă. Invățați-mă, ce să fac. Cum s-o îmbunez să nu mai plingă? Nu-mi place s-o văd pe mama plingînd. Imi vine parcă și mie... Nu, nu trebuie să pling. Nici mama nu trebuie să plingă. Dar ce să facă? Tata de ce nu înțelege lucrul ăsta?

— Mamă, mă duc după el la bufet. Il aduc acasă.

— Mănincă, Dinule! Lasă că vine el.

— Mă duc, mamă!

Mi-am luat bascul pe cap și am pornit spre bufet. S-a înserat. Au început să apară stelele. Nu sînt stele multe. Poți să le numeri. Dar se zice că nu e bine să numeri stelele.

S-a luat și Ciobanu după mine. Aleargă înaintea mea. Cîinele ăsta-l avem de cînd era mic. A crescut sub ochii noștri.

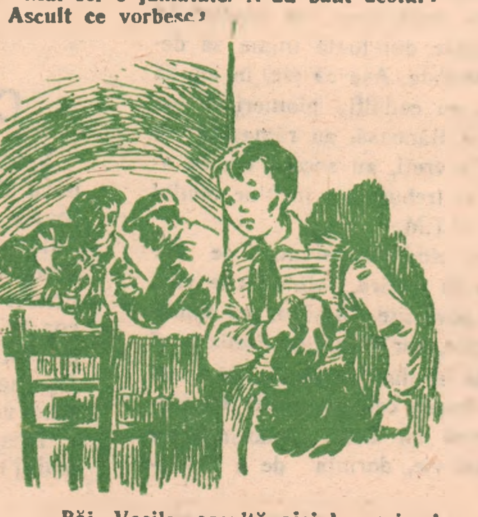
Bufetul e chiar în colțul străzii. O fi acolo tata, ori ne-a mințit coana Victorina? Ce bine ar fi să nu fie la circiumă, ci la depozit. Ar fi minunat dacă ar veni treaz acasă. De ce s-o fi schimbat tata așa? Ce bine era înainte... De ce s-or îmbăta oamenii? Cînd beau, sînt răi. Eu cînd o să fiu mare n-o să mă îmbăt, niciodată. Dacă vreți vă și jur. Nu, n-am să mă îmbăt!

S-aude muzica la bufet. Cîntă unul la acordeon, unul cu o vioară și un bătrîn cu un neg cît toate zilele pe nas bate la țambal. Of, de n-ar fi tata aici. Uite-l! E beat! Nici nu mă vede. N-are timp de mine. Vorbește cu Sterică. Eu, dacă aș avea o putere, l-aș bate pe omul ăsta. Numai el îl bagă în circiumă pe tata.

— Băi, ospătar, mai dă o jumate aici!

— Bine, nea Sterică!... O jumătate pentru nea Sterică, băiete, și marchează la mine.

Mai cer o jumătate. N-au băut destul? Ascult ce vorbesc:

— Băi, Vasile, ascultă aici la mine! Nu fi prost, fii deștept, că țara geme de proști. Eu te fac om pe tine. Ce-ți strică și ție acolo niște bani? Vine iarna, ai și tu nevoie de cutare lucru, de cutare... și-ți cer mare lucru, mă?

Ce i-o cere lui tata? Ascult.

— Nu pot, nene Sterică. Zău nu pot. Eu sînt om cinstit.

— Lasă, mă Vasile, cinstea, că cu ea mori de foame... Ce s-aude, mă, cu vinul ăla? Vine?

Se uită după ospătar. Strigă la el. Ospătaru l-a auzit. Țipă de la tejghea:

— Vine!... Gata, nea Sterică... Asta e a cincea, e bine?

— Bine. Hai fugi... Băi, Vasile, pe mine mă iubește toată lumea. Ai văzut cum mă servește?... Ce zici, Vasile, facem? Facem tîrgul? Ce-ți cer eu ție e un mizilic, o bagatea...

— Mi-e frică, nea Sterică. Dacă mă prinde?

— Aș!... Ai zis-o și tu... Cum o să te prindă bă? Ce ești așa prost? Da poate să-i dea cuiva prin cap lucrul ăsta?... Ia fii, mă, atent aici, la mine. Vii miine dimineață cu mașina la mine. Eu, Vasile, mă fac că nu am citit bine ce scrie pe bon și te las să încarci camionul, în loc de lemn de brad, cu stejar. Cine poate să bănuiască ceva? Și chiar dacă vede cineva, spunem că am greșit. Greșesc ei oameni mai mari, dar noi... Ei, e mare lucru ce-ți cer? Ai sute de vagoane acolo; e ca și cum ai lua o picătură de apă din Marea Neagră.

— Nu pot, nea Sterică.

Tata se frămîntă pe scaun. Se uită la nea Sterică. Zice iar:

— Nu pot să fac una ca asta. N-am furat în viața mea. Nu cred că aș putea fi în stare de lucrul ăsta.

Sterică se clatină pe scaun, pune cotul pe masă, își sprijinește capul în palme și-i spune lui tata:

— Da' să mă bei două săptămîni în șir ești în stare? Să bei pe veresie ești în stare, Vasile? Mă, să nu te joci tu cu mine! Bani pentru băutură ești în stare să împrumuți, da' o nimica toată, acolo, nu! Cum vine asta, mă Vasile? Ce crezi, mă, pirlitule, că eu sînt Marmorosch Blank? Mă bei de atîta timp pe de-a moaca? Ia dă banii înapoi!

— Păi, de unde să-ți dau? N-am acuma. Așteaptă, o să ți-i dau.

— N-ai? Și de ce, mă rog, să te aștept? Te-am așteptat destul. Ascultă, Vasile, miine dimineață vin cu camionul la tine. La ce oră să viu?

— Nu!

— Vasile, ascultă aici, la mine: la ce oră să viu? Ințelege! La ce oră?

Tata mai dă de dușcă un pahar. E amețit bine. Ah, îmi vine să sar pe Sterică ăsta!

L-au trecut nădușelile pe tata.

— La ce oră să viu, Vasile?

— La două și jumătate; atunci e șeful depozitului plecat la o ședință.

Țip la tata:

— Tată! Tată!... Hai, hai acasă! A zis mama să vii acasă!

Tata fură!

— Ce-i cu tine aici?

— M-a trimis mama după dumneata.

— Bine, lasă că vin eu.

Sterică mă mîngîie pe cap.

— Băiatul tău, Vasile?... Brava! Ai copil mare, mă, să-ți trăiască! Uite, eu n-am avut noroc de copii, ca tine... Flăcău, nu glumă. Cînd îl însori, Vasile?

Ii dau jos mîna de pe mine.

— Hai, tată; a zis mama, te roagă... Hai acasă; vino, c-o superi.

Tata se mînie. Țipă la mine.

— Pleacă! Fugi!... N-am nevoie de dădacă!

— Mă, Vasile, așa se vorbește cu copiii? Ce-l superi, mă? Vorbește-i blînd. E, ia vino tu la nenea... Ia și tu o gură de vin.

— Nu beau! Și n-o să beau niciodată!

— Nu?! Foarte frumos. Știi că-mi placi? Să nu bei, băiatule, că băutura numai necazuri aduce... Ospătar, mai adu o jumătate.

Tata fură!

— Ei, ia la nen-tu aici cinci lei și du-te acasă. Las' că vine tat-tu, nu se rătăcește. Știe el drumu'... Hai, nu mă ține cu mîna întinsă. Du-te și-ți ia niște bomboane.

(Va urma)

Ce școli să urmați

Pionierii care au nevoie de indicații în legătură cu școlile din București, să se adreseze direct redacției, fie telefonic, fie prin scrisori. Adresa noastră este: redacția gazetei „Scînteia pionierului". Combinatul Poligrafic Casa Scînteii — București. Telefon: 7.60.10 Interior 16—84.

Cei care vor să urmeze o școală profesională de mineri, petroliști, oțelari, furnaliști, construcții navale sau școli sanitare, să se adreseze de asemenea redacției Vîrsta de admitere în aceste școli, este de 16—18 ani.

Pentru cei din regiunea Oradea: Școala prof. de ucenici Oradea str. Kirov nr. 1: zidari, dulgheri, zugravi, mozaicari faianțari, instalatori tehnico-sanitari, mecanici utilaj greu. Școala prof. de ucenici Oradea, str. Republicii nr. 56: montatori locomotive, montatori vagoane. Școli de mecanici tractoare se găsesc în Oradea — Școala prof de ucenici nr. 2, Salonta, și Sîntana. Școala prof. de ucenici nr. 1 Salonta: agricultori. Școala prof de ucenici Diosig, raionul Săcueni: viticultori. Școala prof. de ucenici Săcueni: crescători de animale mari. Școala prof. de ucenici Șimleul Silvaniei: agricultori, crescători animale mari. Școala prof. de ucenici Valea lui Mihai: mecanici tractoare, agricultori, crescători animale mari, forjari, fierari. Școala prof. de ucenici Cadea: agricultori.

Pentru cei din regiunea Stalin: Școala prof. de ucenici „Strungul" Orașul Stalin — Cal. București nr. 2: strungari metal, lăcătuși mecanici, turnători formari, fasonatori, produse refractare. Alte școli metalurgice și de construcții de mașini se află în Orașul Stalin str M Frunză 1, Orașul Stalin str. Poenelor 5, Rîșnov str. Bisericii 112, Sibiu, str. Engels nr. 1.

Școala prof. de ucenici Mica Sasa: viticultori. Școala prof. de ucenici Sibiu: mecanici tractoare, agricultori, veterinari. Școala prof. de ucenici Mediaș: viticultori, crescători de animale. Școala prof de ucenici Feldioara: crescători de animale. Școala prof. de ucenici Blaj: agricultori. Școala prof. de ucenici Cisnădie: crescători de animale. Școala prof. de ucenici Sighișoara: mecanici tractoare, lăcătuși mecanici, forjari fierari, tîmplari binale. Școala prof. de ucenici Dumbrăveni: agricultori Școala prof de ucenici Sibiu str Dr. Rațiu nr 7: zidari instalatori tehnico-sanitari. Școala prof de ucenici Codlea, str. Măgura nr. 4: tîmplari mobilă. Școli din care vor ieși: dulgheri, zidari, instalatori tehnico-sanitari, mecanici utilaj greu și instalatori forță și iluminație electrică, se găsesc în: Orașul Stalin, str. Engels nr 54, Sibiu str Pedagogilor nr 5 și în orașul Săcele. Școli profesionale C.F.R.: Orașul Stalin — Atelierele C.F.R., Școala prof. de ucenici Depoul Timiș-Triaj; Sibiu, str I. Bach 1; Sibiu str. Nocrihului 124.

Pentru cei din regiunea Galați. Școli profesionale metalurgice și de construcții de mașini, se află la Galați, str. N. Beloianis nr. 6 (Școala prof. de ucenici șantierul naval). Școala prof. de ucenici „Progresul" Brăila, str. Nouă nr. 9. Școli prof. de mecanici tractoare, se găsesc în: Tecuci (Șc. prof. nr. 2) Galați — Școala prof. de ucenici nr. 1; și Ianca. Școli prof. de agricultori: Tecuci, Școala prof. de ucenici nr. 1; Focșani, Viziru și Brăila. Școli de viticultori: Panciu, Odobești, Nicorești.

Școala prof. de ucenici Galați str. Dr. Carnabel nr. 41: zidari, dulgheri, zugravi, instalatori tehnico-sanitari și încălziri centrale, tinichigii, tîmplari mobile și binale, instalatori iluminație electrică și forță. Școala prof. de ucenici Brăila str. Pietății nr. 1: zidari, mozaicari faianțari, mecanici utilaj greu, tinichigii, tîmplari binale, instalatori iluminație electrică și forță. Școala prof. de ucenici C.F.R. Galați, str. Ostrovski nr. 15: strungari metal lăcătuși mecanici, forjari.

(lista se va publica în continuare)

Concursul de jocuri distractive al revistei „Cravata Roșie"

Revista „Cravata Roșie" a inițiat între 1 iulie și 1 noiembrie 1956 un concurs pentru dezlegarea jocurilor ce vor apare în numerele sale din iulie, august, septembrie și octombrie 1956.

Pot participa la acest concurs toți pionierii și școlarii între 9—14 ani care vor trimite dezlegările jocurilor însoțite, pentru fiecare serie în parte, de bonul de participant ce se va găsi în cele 4 numere ale revistei.

Deoarece o mare parte din cititorii revistei nu și-au asigurat primirea prin abonament al numărului din iulie, trimiterea bonului de participant pe iulie nu este obligatorie. Participanții vor trimite deci dezlegările jocurilor pe toate cele 4 luni iar bonurile de participant numai pe lunile august, septembrie și octombrie.

Celor dornici de a lua parte la acest concurs le propunem să-și asigure din timp abonamentul pe lunile august, septembrie, octombrie a.c.

La drum

ORIZONTAL

1. — Munte și cabană în Bucegi. — Două bastoane... pe hîrtie! 2. — Din vechea Ecbatana. — Sinonimul cuvîntului „șir" atunci cînd e vorba de munți. 3. — Ornament în arhitectură. — Numele neplăcut din istorie de care vă amintește Cîmpia Turzii. 4. — Interjecție de gonit caprele. — Ținut deluros din podișul Getic între valea Dîmboviței și Oltului. 5. — Fenomene carstice întîlnite în munții în care predomină calcarul, una din atracțiile turiștilor. 6. Despre care s-a dus faima. 7. — Ținut între Carpați, Dunăre, Olt și Dobrogea, cu cea mai mare cîmpie a țării: Bărăganul. 8. — Cei de dincolo de Olt. 9. — Gen de arbori întîlniți în pădurile noastre sub numele de paltin, arțar, jugastru. — Naș. 10. — Lacul cel mai vizitat din Munții Rodnei, din care izvorăște Bistrița moldovenească. — Munți în Carpații Răsăriteni. 11. — Jucător de fotbal la Dinamo București. — Munți despre care Alexandru Odobescu povestește foarte frumos în „Falsul tratat de vînătoare", în legătură cu o vînătoare de cocoși sălbatici, 12. — ...Banatului.

VERTICAL.

1. — Locuitori ai Abrudului care se întîlnesc în fiecare an la tradiționalul bîlci de pe muntele Găina. — ...ca mușchiul verde pe care te așezi la umbra copacilor. 2. — Izvor de ape minerale în Dîmbovița, mai bogate în iod ca cele de la Govora. 3. — Își adună apele în munții Vulcanici, străbate depresiunea Maramureșului, vărsîndu-se în Tisa. — Pisc al Carpaților, renumit prin cașcavalul său. 4. — Mînă căluț. — Pricepută (fig.) 5. — Stațiune în Valea Prahovei, una din văile cele mai frumoase ale țării noastre. — Literă slavonă. 6. — Se întîlnesc deobicei prin locurile mai joase decît nivelul mării. — O notă din cîntecul monoton al greierului. 7. — Se întîlnesc prin schiturile din creierii munților. — Udă depresiunea Bozovici dintre munții Semenicului și Almașului și formează spre vărsare granița cu R. P. F. Iugoslavia. 8. — Funcțiune într-o echipă de fotbal. Stațiune climaterică între Bușteni și Predeal. 9. — Țară europeană unde și astăzi se mai pot vedea urmele civilizației romane. — Vîrf în Munții Rodnei mai mic decît Pietrosul cu 25 m. (2280 m.).

Redacția și administrația București Piața Scînteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POSTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.